κιόμιον διὰ τὴν ὑποψίαν τοῦ Πεισιστράτου, ὅτι δημαγωγὸς ὢν καὶ στρατηγὸς ἐτυράννησεν. Ἄλλος δέ ἐστιν ἱππαρχος ὑποκριτὴς ὃς μνημονεύει Δημοδέτης. Λέγεται ἱππαρχος παρ' Ἀθηναίοις καὶ ὁ τῶν ἱππέων ἄρχων. δύο δὲ ἦσαν ὅτοι ἱππέων εἰς πεδίον προκαλεῖ. διλονότι ἔνθα ἀνωμαλία τις. τὰ δὲ ἱππικὰ ἐν πολέμῳ κρατεῖ. ἵππιον εἰς τὸν θεάτιστον ἐχρήσατο. ἵππος θηρίον λυμαντικὰ τῶν ξύλων καὶ τῶν καρπῶν. ἵππος ὁ φρῶνος, ἢ ὁ κάμινος, ἢ ὁ φανός. ἵππος μέρος τι τῆς οἰκίας λεγόμενον παρ' ἡμῖν μαφιμῶν. λέγεται δὲ κυρίως ἵππος ἡ κάμινος. ἱππεφωτῶν ἐφ' ἵππου ἐρώντα. ἵππης, ὁ ἐκτετοιχασμένος τάφος ἵππιον ἐφιλωμένον. ἱππικαὶ αἱ ἐξ ἵππων ἱππικαὶ νεφραὶ ἱππόδαμος, δῆμος οἰνηΐδος. ἱπποβοτα νέμεσις ἐν περσαῖς. ὧν δὲ ἱππόδαμος Εὐρυκόοντος Μιλήσιος, ἢ θέσις Μετεωρολόγος ὅτος διὰ νεμεσᾶν Ἀθηναίους τὸν πυρρικά. ἱπποδάμεια, ἀγορὰ τόπος ὅτως καλούμενος ἐν πυρρικῇ ἀπὸ ἱππο-
δάμου τοῦ Μιλησίου ἀρχιτέκτονος, τοῦ τὸν Πειραιᾶ κατασκευάσαντος, καὶ τὰς πόλεως ὁδούς. ἱππο-
δασύης, ἐξ ἵππων τριχῶν λόφον ἔχουσης. ὁ δὲ λασιόν ἐστιν. ἱππόθοος, ἵππους βιβάζων. θόρυβος
× Vid. Hesych. γὰρ τὸ στόμα. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα. ἱπποθοόντιον, τὸ ἱερὸν ὅπου ἀπὸ τοῦ Ἄλωπος καὶ Ποσειδῶνος
ἀφ' οὗ καὶ ἡ φυλή. ἱποκλείδου τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον παρὰ τοῖς πάππους. ἱππόλυτος. δωφροὶ
οὗτος παράδειγμα. ἱπομανές, ὃ χρῶνται πρὸς φίλτρον ἱππόστρατος. ὀφθαλμὸς ζῶα γαλεώτης καὶ
ταπήτων τὸ φῆρυ φάρμακον ἐπληθῶν, καὶ ἔλαφος τὸ δεξιὸν κέρας ἐνοχύτων, ὅτι ἐς πολλὰ χρή-
σιμος, καὶ ἵππος τῶν πολλῶν τὸ ἱπομανές, χρήσιμον γὰρ πρὸς φίλτρον. ἱππία βοτάνη τούτων
Ποσειδῶνος εἶναι φασὶ θυγατέρα καὶ πολυφυτὴν (Υ suid) ὠκεανοῦ, ἥρμηνεύεται πρώτην κατα-
σκευάσασαν διὰ τοῦτο ἵππιαν πλινθήνην. ἱπποδάμεια ἀγορὰ ἐν Πειραιεῖ οὕτω καλουμένη ἀπὸ
ἱππολάμου Μιλησίου ἀρχιτέκτονος τοῦ οἰκοδομησαμένου τοῖς Ἀθηναίοις τὸν Πειραιᾶ. ἱππό-
της, ἱππεύς, ἔφιππος. ἱππότροχος τὸ τρισίππιον, διὰ τὸ τοῖς διὰ μέσης ἐκτροχοβατοῦσιν ἵππους
ἐκτοπίδαι τροχοὶ ἀπολειόντων αὐτοὺς τῶν στρατιωτῶν, ἱππόσυρις, ἀπὸ τοῦ μεγαλόπορις
σπανίως, ἱππόμενος, πεζόμενος, ἀναγκαζόμενος. ἱππῆρις, τὴν ἐξ ἵππειων τριχῶν κατα-
σκευαζόμενον λάρον ἔχουσαν. ἱπποφορβοί, ἱππότροφοι, φορβὴ γὰρ ἡ τροφή. ἵπταται πέτεται
× Leg: νέφος ὑγρότης ἐν Suid. × ἶβις, νέφος ὑγλότης κατ' ἐμπλοσιν ὑλίος πεποικιλμένον οἷον τὸ ὄξον ἶρος, ὁ πλαγίος Ἶς, δι-
καμις, πῶρα (ἰόδξυ, ἰόδυ, ἰόδια, ἡ μεσὶς Ἰσαλέγουσιν ἀντὶ τοῦ παρ' ἕ. ἔστι δὲ ψῆφος λόγῳ
ἴσαι ψῆφοι, ~~ἐκ τῶν ἐπολύσεως ὁ ἐφαλόμενος~~ τὸν νόμον τὸν τοῦ ἀπολύεσθαι τὸν κατ-
ηγορούμενον, ἐὰν ἴσων τύχῃ ψῆφος. ἴσαι ψῆφοι, ἐπὶ τῶν παρ' ἄλλοις ἐν τοῖς δικαστη-
σὶν ἁλισκομένων ἀπαλλάττεσθαι γὰρ οἱ δικαζόμενοι ἐπὶ τῶν δικαζομένων, καὶ ἴσαι γέ-
× νυ. suid. νωνται ψῆφοι, ἐν οἷς ἀπολύεται ὁ ἐφαλόμενος. (ἴσαι ψῆφοι) ἀτιμίαις κατὰ κλησιφῶντος
ἔτεος δὲ κελεύσας ἰδιώτας ἐς φόβον ὅθι τῶν φόβων ἀνάνδρως ἤνεγκεν. πρώην μὲν ποτὲ
ἐνομήθη, καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο. εἰ δὲ μία ψῆφος ὑπερίσταιο, ὑστερίσειε δὲ καὶ
ἀπέθανεν. ἴσα βαίνων πυθοκλεῖ, Δημοδέτης ἐν τῷ κατ' Ἀλκίνης, ἀντὶ τοῦ σανὸν ἀεί καὶ μηδὲ
βραχὺ ἀφισάμενος. καὶ Μένανδρος παρ' αὐτὸν ἴσα βαίνουσα ἐταῖρα πολυτελὴς ἴσαιος, εἷς μὲν
ἐστὶ τῶν δέκα ῥητόρων, μαθητὴς δὲ Ἰσοκράτους. Διοδόκαλος δὲ Δημοδέτης Ἀθηναῖ-
× ἐπίφθεγμα. ος τὸ φθέγος. Δημητρίος δὲ χαλκιδέα φησὶν αὐτὸν εἶναι. ἰσακίς, ἀνδρεῖα. ἴσαν ἐπορεύθη-
σαν. ἴσος ἐπίφθεγμα ἐπὶ τῶν ἀπολαχόντων καὶ ὅλως δυσσταφόντων. ἐστὶ καὶ ἐν Μεσσηνιᾷ
μενάνδρου καὶ ἑτέρωθι, ἰσαφορεῖ, ἐπίσης λέγει, ἰσολεγεῖ. ἴδι, γίνωσκε. ἴδμια, περίσοφα,
περὶ τραχήλια. ἴδμιον τὸ τοῦ φρέατος περισόμιον. ἰδμιάζει καταπίνεται. ἴδμος γὰρ
ὁ τράχηλος. ἴδμος, τὴ μεταξὺ δύο θαλασσῶν πόρθμος, θάλασσα μεταξὺ δύο γαιῶν.
ἴσκειν, λέγειν. παλαιὸν τὸ λεξίδιον. ἴσμεν οἴδαμεν. ἰσμηνίας. εἷς παρ' Ἀθηναίοις ἦν
πολέμαρχος ἐπιφανὴς (ἰσοβούλιον, ἰσοσχόλιον) ἰσοκλεὴς ἰσόδοξος ἰσόκτητον. ἴσην ἔχ-
σαν τὴν κατασκευήν. ἰσοπαλῆ ἴσα ἐν κλήρῳ πάλος γὰρ ὁ κλῆρος. ἰσόρροπον ἰσο-
βαρές, ἰσοσθένιον ἰσοδύναμος ἰσοδύναμος. ἰσοστάσιον ἰσόσταθμον ἰσοτελὴς ἰσοτελῆ ἔντες τοὺς ἄλλους ὄντες
τοὺς πολίτας διδόντες. ἰσοτελὴς ὁ ἐξελεύθερος μετέχων τῶν νόμων μετοίκιον μὲν φέρων, ἰσοτελὴς καὶ ἰσοτελῆ πολλά-
κις τιμὴν τοῖς ἐλευθεροστόμοις ἀξίους φανέντας τῶν μετοικικῶν καθ' ἣν τὰ μετοικικὰ ἄφεσις αὐτοῖς ἐγίνετο. ὅπου δὲ καὶ τῶν ἄλλων ὡς
ἐπιφανέστατον τὴν μετοικικὴν ἄφεσιν τύχων ἰσοτελὴς διαφερόντως λέγει. καὶ πάλιν δὲ ὅλως ἐτιμῴζοντο τὴν ἀτέλειαν Ἀθηναῖοι ὥσπερ Θη-
βαῖοις καὶ Θηβαῖος. ὁ δὲ ἰσοτελὴς ὡρισμένην τι τέλος ἐτέλει. ἰσοδάτης, ξενικὸς τις ὄνομα. ὦ τὰ συμπόσια χύν-
δα καὶ μὴ πάνυ σπουδάζε ἔτλην. ἰσάργης, ἴσα ἐργαζόμενος. ἰσοφαρίζειν, ἐξισοῦσθαι. ἰσάφαι, ἴσα. ἴσα γινώσκετε. (ἰσεία, σύριος ἀγορεύσεις)
ἴση, ἰσάνης αἰσχυντικῶς ἰσιατορία, ἰσιατορία. (ἰσιατορία τὰς οἱ ἰσιῶντο χωρία ἃ νῦν καλοῦσιν). ἴσιον ἄρμενον. ἰσοφόρος
(ἀρμενοφόρος) ἰσοπόδιον ξύλον ὀρθὸν ἀνὰ τὴν τρόπιδα, ᾧ ἀρόδιδεται ὁ ἰστὸς. ἰσοῤῥοπαί, πεδοδάδαι, ἴσορμαι τυρί, ἢ κριτή, ἴσως, ὁ τάχ'
(ἀρμενοφόρος) ἰσοπόδιον ξύλον ὀρθὸν ἀνὰ τὴν τρόπιδα, ᾧ ἀρόδιδεται ὁ ἰστὸς. ἰσοῤῥοπαί, πεδοδάδαι, ἴσορμαι τυρί, ἢ κριτή, ἴσως, ὁ τάχ'
κρὸ τῷ ῥυμῷ ἁρμοσθημένος σανίδιον (ἰσοὶ καὶ κέρκιδες, ὁ μὲν ἰστὸς τὸ ἐπίμηκες ξύλον ἄνω τεταμένον κερκίδος τὰ πλάγια ὡς ἐπὶ
γίνεται γάμμα τὸ τοῦ. ἱστεύοντο δὲ πολλάκις ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων στόλοις εἰς τοιοῦτο χῶρα ξύλων καὶ ἐσμοσύνης ἰκάνει κώλων. ἰκάνδρα
τραφικὸς ὑποκριτὴς ἵκε κατίκε. ἵκτιδα, σαῦρα. ἵκτιν, τὸ κοῖλον τοῦ γλουτοῦ ἐν ᾧ κοτύλη ἐρίθρεται. ἰκάζειν τὸ ἐν τῷ
βαδίζειν ἐπιπολὺ ἑκάτερον ἑαυτῶν μεταφέρειν. ἰκρομυθίδες λεπτολογίαι. (ἰσοσωρὸς αὐλὸς ἴσον τύρος κεκτημένος. ὥσπερ
τεῖχος εὐτυχὲς καὶ δένος ἰσοδενὲς ὅτως ἴσορος ἰσοσωρός. ἰσοπαχὲς ἴσον πάχος κεκτημένος. ἰσορμηνὸς ὁρμιοῦς τὰ παρὰ
τὸ μῆκος συνθέτα καρύκευμα ἐωμαϊκὸν ὀλιγορώμαικος, ἰσορμηκὸς). ἰκμομυθοῦντες ἀκριβολογοῦντες. ἰκνοὶ. κοῖλος
ἰκνοὶ γὰρ οἱ παλαιοί. ἔτος ἁρισοφάνης, ἰκυρικοί, ἰκυροί.) ἰκυρίσκος, ἀντὶ τοῦ ἰκυρός. ἔτος ἄλεξις. ἰσωνία ἰ-
σοτιμία. ἰταλιῶται ὄρος ἔτος καλούμενον ἰταλίαξιν ἐν ἰταλίᾳ διατρίβειν. ἰταλιώτης ὁ ἀλλαξὼν
× ν. suid. ἀπὸ τῶν πυθαγορείων διὰ τὴν ξυμβασιν ὁ λάγνος (ἰταλιώτης πυθαγόρειος, ἐκεῖ γὰρ διέτριβεν) ἰταμὸς ἀνή-
δης, σκληρὸς ὠμὸς παρὰ τὸ ἴτασθαι, ὅ ἐστιν ὀργᾶσθαι. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἀνειμένοι ἐπὶ τὸν ποιητὸν (ἰτέας πλεκτὰς ἐσπίδας)
ἰτέας, δένδρον τὴν βαλλομένην φυλλῶ. ἴτια, ἀφ' ἧς ὁ δημότης Ἰτέαιος. ἴτην, ἐποιήσαμεν. ἴτης ὁ ἰτρὸς ὅτως ἰκτερώδης
θρασὺς ἰωβόλως, τολμηρὸς, ἴτης, ἴτηλος, τοῦ ἄκ, ἐξίτηλον ἀλλ' ἐκλελοιπὸς, ὅτως ἰκχῶλος) ἰτέα, καύσιμος πλεκτὰς
ἰτύς ἐξ ἵππειων τριχῶν ἐπίπεδον ἄρτιον. ἰτυς, στρογγύλος ἄντλος. ἴτω, ἴττω, ἰσχέω. (ἰυγγάς, γυναικῶν ὀλοφυρσμοὶ ὀλοφύρσεις) ἰυγγες λεπτοὶ
πόροι καὶ οἱ τένοντες. ἰυγξ, ἡ κιὸς, ἡ πτισθεῖς θυγάτης ἰατρόμαντις καὶ ἀρχιτέκτης, κατεφθαρμένος δὲ τὸν βίον ἔπεσε
ἀπολισθοῦσα ὑπὸ ἵππου. καλεῖται δὲ ὑπ' ἐνίων κίνησιν. ἴχνιον ὅ τι καὶ ὄργανόν τι καλούμενον ὅπερ ἐνθέσιν
ἐν φαρμακίδι τρίφειν ὡς κατακαλούμενα τοῖς ἀφαιρουμένοις. ἔστι δὲ καὶ ὄργανόν τι ᾧ πρόκειται, τὴν αὐτὴν δύ-
ναμιν ἔχειν. ὅθεν διεσμῶσαι τοὺς τροκίσκους. ἰυγξ, τὸ ἐρίλλον τὴν διάνοιαν εἰς ἐπιθυμίαν καὶ ἔρωτα. ἴφθιμος
ἰσχυρός. ἴφι, ἰσχυρῶς. ἰφικρατίδης ἐπικρατίδου. ἔστι γὰρ ἴσθι ὑποδήματος. ἴφυον, λάχανον τι ἔδιμον. ἰχθύ-
οικιστὴν, τὴν τρίαινα (χρῶντο γὰρ αὐτῇ ἐπὶ τῶν μεγάλων ἰχθύων. ἰχνεύται, οἱ ἰχνευμονες)
ἰχνηλατῆσαι, κατ' ἴχνος ἀναζητῆσαι. ἴχνος, ὁδὸν, πορείαν, βῆμα. ἰωκὰς, ὁρμὰς, δίωξις. ἰών, βε-
λῶν, ἢ πορφύρα.

http://digital.slub-dresden.de/ppn346246385/23